

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI

Broj: 03 0 Zup 023091 25 Zup
Tuzla, 26.01.2026. godine

Rješenjem Vrhovnog suda FBiH broj
03 0 Zup 023091 26 Zupž od
03.03.2026. godine, žalba podnosioca
zahtjeva se odbija kao neosnovana i
rješenje Kantonalnog suda u Tuzli broj
03 0 Zup 023091 25 Zup od
26.01.2026. godine, se potvrđuje.

Kantonalni sud u Tuzli, po predsjedniku suda dr.sci. Muhamedu Tulumoviću, uz sudjelovanje zapisničara Melihe Trumić, u pravnoj stvari podnosioca zahtjeva „**Sunset-Company**“ **d.o.o. Tuzla**, zastupan po osnivaču, direktorici i likvidatoru S.A. iz T.,, a ova zastupana po punomoćniku Predragu Krsmanoviću, advokatu iz Tuzle, u postupku zaštite prava na pravično suđenje u razumnom roku i isplatu primjerene naknade, u predmetu upravnog spora ovog suda broj 03 0 U 023091 25 U2, dana 26.01. 2026. godine donio je sljedeće

R J E Š E N J E

Odbija se zahtjev za utvrđenje povrede prava na pravično suđenje u razumnom roku zbog dužine trajanja postupka u predmetu ovog suda broj 03 0 U 023091 25 U2.

Odbija se zahtjev da se podnosiocu zahtjeva “Sunset-Company” d.o.o, Tuzla na ime utvrđene povrede prava na pravično suđenje odredi primjerena naknada.

Obrazloženje

Podnositelj zahtjeva „Sunset-Company“ d.o.o. Tuzla, zastupan po osnivaču, direktorici i likvidatoru S.A. iz T., a ova zastupana po punomoćniku Predragu Krsmanoviću, advokatu iz Tuzle, (*u daljem tekstu: podnositelj zahtjeva*), u postupku zaštite prava na pravično suđenje u razumnom roku i isplatu primjerene naknade, dana 25.12.2025. godine, podnio je ovom sudu zahtjev za zaštitu prava na pravično suđenje u razumnom roku u predmetu upravnog spora ovog suda broj 03 0 U 023091 25 U2 i isplatu primjerene naknade.

U zahtjevu je, između ostalog, navedeno da se isti podnosi na osnovu odredba člana 5., 6., 7., 8., 10., 11., 13. i 17., Zakona o zaštiti prava na pravično suđenje u razumnom roku u Federaciji Bosne i Hercegovine („*Službene novine Federacije BiH*“ broj 92/2025, *u daljem tekstu: ZZPPS*). Nadalje, u zahtjevu su detaljno izloženi elementi propisani članom 9. ZZPPS, (sadržaj zahtjeva), osim navođenja podataka o predmetu suđenja koji ukazuju na to da sud nepotrebno kasni s odlučivanjem, što je propisano tačkom f) člana 9. ZZPPS, koja činjenica nije onemogućila sud da postupa po zahtjevu, obzirom da su u zahtjevu navedeni podaci o trajanju sudskih postupaka u predmetima ovog suda broj 03 U 023921 22 U i predmeta broj

03 U 023921 25 U2, koji podaci su na posredan način zadovoljili zahtjeve naprijed citirane norme. U pogledu ukupne dužine trajanja sudskog postupka, navedeno je da je upravni postupak pokrenut 30.06.2015. godine i još uvijek traje više od 10 godine. Podnositelj zahtjeva je predložio da sud donese rješenje kojim se utvrđuje povreda prava podnositelja zahtjeva na pravično suđenje u razumnom roku i odredi rok od dva mjeseca u kojem treba riješiti spis ovog suda broj 03 U 023921 25 U2, te zbog povrede prava na pravično suđenje, da sud odredi podnosiocu zahtjeva primjerenu naknada u iznosu od 1500,00 KM i 336,00,00 KM na ime troškova ovog postupka.

Prilikom provođenja ispitnog postupka, u smislu člana 11. ZZPPS, dana 05.01.2026. godine zatraženo je od sudije, koja postupa u predmetu broj 03 U 023921 25 U2, dostavljanje izvještaja o dužini trajanja postupka, razlozima zbog kojih postupak nije okončan i mišljenje o roku u kojem se predmet može riješiti.

Dana 13.01.2026. godine postupajuća sudija je blagovremeno dostavila Izvještaj o dužini trajanja postupka u spornom predmetu, u kome je navedeno da je tužitelj dana 01.10.2025. godine podnio ovom sudu tužbu, koja je zavedena pod brojem 03 U 023921 25 U2, protiv tužene Federalnog ministarstva finasija, kojom je traženo da se donese presuda kojom se tužba tužitelja uvažava i osporeno rješenje tužene broj 03-15-1490/17. H.Č. (OP)., od 06.08.2025 godine, kao i rješenje Porezne uprave – Kantonalni porezni ured Tuzla o pokretanju prinudne naplate broj 13-3-01-15-21-15-01027-1-18 od 31.08.2015 godine, poništavaju. Nadalje, u izvještaju je navedeno da je, odmah nakon prijema navedene tužbe, dana 03.10.2025. godine sud donio rješenje kojim se nalaže tužitelju da uredi tužbu, tako što će dostaviti sudu u izvorniku ili fotokopiji upravni akt koji se osporava tužbom, koji nalog je ispunjen od strane punomoćnika tužitelja dana 07.10.2025 godine. Obzirom da je postupajuća sudija rješavala predmete prema Planu rješavanja i starosti inicijalnog akta, to je prema starosti zaduženih predmeta, obzirom da je već ranije vođen upravni spor u ovom predmetu, planirano da se sporni predmet stavi u rad početkom januara 2026. godine, što je i učinjeno, jer je dana **13.01.2026. godine** donesena presuda kojom je udovoljeno zahtjevu tužitelja iz tužbe.

Odlučujući o podnesenom zahtjevu, predsjednik Kantonalnog suda u Tuzli je izvršio uvid u predmet ovog suda broj 03 0 U 023091 25 U2, a shodno članu 11. stav 1. ZZPPS, iz kojeg proizilazi da je tužitelj “Sunset-Company” d.o.o, Tuzla, po punomoćniku Predragu Krsmanoviću, advokatu iz Tuzle, **dana 01.10.2025** godine, podnio tužbu protiv tuženog Federalnog ministarstva finasija, Sarajevo, kojom je traženo da se donese presuda kojom se tužba tužitelja uvažava i osporeno rješenje tužene broj 03-15-1490/17.H.Č.(OP)., od 06.08.2025. godine, kao i rješenje Porezne uprave – Kantonalni porezni ured Tuzla o pokretanju prinudne naplate broj 13-3-01-15-21-15-01027-1-18 od 31.08.2015. godine poništavaju, te da tužena nadoknadi tužitelju troškove upravnog spora u iznosu od 872,00 KM. Obzirom da je tužba bila neuredna, to je postupajuća sudija dana 03.10.2025. godine donijela rješenje kojim je naloženo punomoćniku

tužitelja Predragu Krsmanoviću, advokatu iz Tuzle, da postupi po nalogu suda, koji je dana 07.10.2025. godine, dostavio sudu podnesak o uređenju tužbe. Dana 08.10.2025. godine, postupajuća sudija je izdala naredbu za dostavljanje tužbe tuženoj na odgovor, sa zahtjevom za dostavljanjem upravnih spisa, kao i dostavljanje tužiocu rješenja sa pozivom na plaćanje sudske takse na tužbu. Dana 10.11.2025. godine tužena je dostavila odgovor na tužbu, sa kompletnim upravnim spisom predmeta tužitelja. Kako je tužba podnesena 01.10.2025. godine, a prvostepena presuda donesena 13.01.2026. godine, to proizilazi da je postupak u ovom predmetu pred sudom **trajao 3 mjeseca i 12 dana**, a da je sud sve radnje blagovremeno poduzimao i da nije bilo neaktivnosti u postupanju od strane suda.

Takođe, sud je izvršio uvid i u upravni spis ovog suda broj 03 0 U 023091 22 U, koji se vodio između tužitelja i tuženog u istoj pravnoj stvari, iz kojeg proizilazi da je tužba podnesena ovom sudu dana 03.11.2022. godine, odgovor na tužbu podnesen 06.12.2022. godine, a presuda donesena 25.04.2023. godine, iz čega proizilazi da je postupak u ovom predmetu **trajao 5 mjeseci i 22 dana**. Iz naprijed navedenog slijedi da je postupak u oba predmeta upravnog spora, pred ovim sudom **ukupno trajao 9 mjeseci i 5 dana**.

Obzirom da postupak u upravnim stvarima započinje pred upravnim organima ili drugim organima upravnog rješavanja, po zahtjevu stranke ili po službenoj dužnosti, to se prilikom ocjene povrede prava na suđenje u razumnom roku u upravnim stvarima, upravni postupak i upravni spor posmatraju kao integralna cjelina. Ukoliko se zaštita prava isključivo traži u upravnom sporu, početak roka se računa od momenta podnošenja tužbe upravnom sudu, ali se ne može zanemariti trajanje postupka koji je prethodio podnošenju tužbe, posebno u slučaju ako je u istom predmetu već vođen upravni spor, kao što je to u konkretnom slučaju.

U situacijama kada je vođenje sudskih postupaka uvjetovano obavezanim prethodnim radnjama u upravnim postupcima, relevantno razdoblje započinje trenutkom ulaganja onoga pravnog sredstva u upravnom postupku, čije je korištenje nužan preduvjet za mogućnost korištenja sudske zaštite u upravnom sporu. To bi značilo da u računanje vremena treba uključiti i upravni postupak, koji je prethodio upravnom sporu, kada je on bio preduvjet za pokretanje upravnog spora. Stoga se kao početak trajanja relevantnog razdoblja treba uzimati *trenutak podnošenja žalbe drugostepenom upravom tijelu*.

Kao pravno relevantan period za računanje početka razumnog roka u upravnim sporovima, tj. kada nastaje spor, prema stavovima iz presuda Evropskog suda za ljudska prava, (*u daljem tekstu: ESLJP*), taj rok se računa od **datuma ulaganje žalbe na odluku prvostepenog upravnog organa**, a što eksplicitno proizilazi iz presuda ESLJP i to „*Počuča protiv Hrvatske*“ iz 2006. godine, Aplikacija br. 38550/02, stav 30. i „*Janssen protiv Njemačke*“, iz 2001. godine, Aplikacija broj 23954/94, stav 40. iz 2001. godine).

Stoga, ne mogu se prihvatiti osnovanim navodi podnositelja zahtjeva, izneseni u predmetnom zahtjevu, da razumni rok u upravnim sporovima,

teče od pokretanja upravnog postupka, tj. u konkretnom slučaju, od 30.06.2015. godine i da u spornom predmetu, ukupno vrijeme trajanja postupka traje više od 10 godina. Takođe, smatra se neosnovanim, pozivanje u zahtjevu, na presude ESLJP u predmetima „König protiv Njemačke“, iz 1978. godine, aplikacija broj 62232/73 od 28. juna 1970. godine, u kojoj je u stavu 106., upravo navedeno da se smatra da je postupak počeo 18. maja 1971. godine, kada je *podnosilac zahtjeva uložio žalbu* na oduzimanje dozvole za rad. Takođe, pozivanje u zahtjevu na presudu ESLJP „Deumeland protiv Njemačke“, aplikacija broj 9384/81 od 29. maja 1986. godine, je suprotno iznesenom stajalištu o početku razumnog roka u upravnim sporovima, (upravno-sudskog spora), jer je u presudi, u stavu 59. i 76., navedeno da je spor nastao 16. juna 1970. godine, kada je podnesena tužba Socijalnom sudu u Berlinu, a ne upravnom organu. Proizilazi da su citirane presude iz zahtjeva, u skladu sa novijom praksom ESLJP o vremenu početka spora u upravnom postupku, radi utvrđivanja razumnog roka.

Shodno utvrđenoj praksi ESLJP o pravno relevantnom periodu, koji se smatra razumnim u upravnim sporovima, u konkretnom slučaju, dužina trajanja upravnog postupka je utvrđena uvidom u upravni spis upravnog predmeta ovog suda broj 03 U 023921 25 U2. Naime, iz upravnog spisa proizilazi da je tužitelj, po osnivaču i direktorici S.A., podnio *žalbu dana 01.11.2017. godine protiv prvostepenog rješenja o pokretanju postupka prinudne naplate, Porezne uprave FBiH, Kantonalnog poreznog ureda Tuzla, broj 13-3-01-15-21-01027-1-18 od 31.08.2015. godine, a dana 05.12.2017. godine podnio žalbu protiv Zaključka prvostepenog organa broj 13-3-01-15-21-23-15-1027-18 od 21.11.2017. godine, da je tuženi rješenjem broj 13-15-1490/17 D.B. (OP) od 20.09.2022. godine, odbacio žalbu kao neosnovanu.*

Proizilazi da se u konkretnom slučaju, početak trajanja razumnog roka računa od **05.12.2017. godine**, kada je podnosilac zahtjeva, putem osnivača i direktorice S.A., *uložio žalbu drugostepenom organu* odnosno tuženom, koji je trajao do dana **25.12.2025. godine**, kada je podnositelj zahtjeva podnio ovom sudu predmetni zahtjev za utvrđenje povrede prava na pravično suđenje. Po mišljenju suda, pravno relevantan period trajanja upravnog i sudskog postupka **iznosi 7. godina i 20 dana**, a ne 10 godina, kako to podnositelj navodi u zahtjevu, zbog čega je, shodno navedenom utvrđenom vremenskom periodu, neophodno utvrditi da li je ispoštovan standard razumnog roka.

Pravo na suđenje u „razumnom roku“ je sastavni element prava na pravično suđenje, koje je sadržano u odredbi člana 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, kao i u odredbi člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine. Jedno od osnovnih ljudskih prava koje je vezano za efikasno sprovođenje pravde kod odlučivanja o „građanskim pravima i obavezama“, je okončanje postupaka u razumnom roku. Razuman rok je objektivno potrebno vrijeme da se odluči o nekom pravu ili obavezi.

Razumnost i trajanje predmetnog postupka sud je cijenio u svjetlu okolnosti konkretnog predmeta, vodeći računa o kriterijima propisanih odredbom člana 6. ZZPPS, (Kriteriji za ocjenu razumnosti dužine trajanja postupka), a pravilna primjena pravnog standarda suđenja u razumnom roku podrazumijeva utvrđivanje skupa činjenica i to: složenost predmeta u činjeničnom i pravnom smislu, aktivnost suda, tužilaštva i drugih tijela, ponašanje podnosioca pravnog sredstva, značaj predmeta za podnosioca pravnog sredstva, zakonske odredbe o hitnosti postupka i ukupna dužina trajanja postupka.

U pogledu **složenosti predmeta**, prema ocjeni ovog suda, isti nije složen u činjeničnom i pravnom smislu, jer nije nužno dugotrajno vođenje upravnog, ni sudskog postupka, radi utvrđivanja složenih pravnih pitanja i složenosti neophodnih činjenica.

Cijeneći **aktivnosti ovog suda**, pred kojim je pokrenut i vođen upravni spor, proizilazi da je ovaj sud blagovremeno poduzimao procesne radnje i u oba predmeta vođena pred ovim sudom, (predmeti broj 03 0 U 023091 22 U i broj 03 0 U 023091 25 U2), donio presude, kojim je uvažena tužba tužitelja, koji postupci su *ukupno trajali 9 mjeseci i 5 dana*, koji period nema karakter procesne neaktivnosti suda, koja bi bila od uticaja na dužinu trajanja predmetnog postupka.

S druge strane, kad je u pitanju **aktivnost drugih tijela**, u konkretnom slučaju, upravnih organa, uzimajući u obzir pravno relevantni period, proizilazi da je upravni postupak trajao od **05.12.2017. godine**, do **20.09.2022. godine**, što ne bi moglo zadovoljiti standard razumnog roka.

Međutim, u kontekstu **ponašanja podnosioca zahtjeva**, shodno članu 6. stav c) ZZPPS, posebno imajući u vidu postupak pred drugostepenim organom, (koji je odluku donio nakon **4 godine i 9 mjeseci**), dužina postupka se ne može u cijelosti staviti na teret upravnim organima, budući da je, podnositelj žalbe, ukoliko je smatrao da odluka o njegovom zahtjevu, odnosno žalbi nije donesena u zakonom propisanom roku, mogao, prema odredbama Zakona o upravnim sporovima, podnijeti žalbu, odnosno tužbu, zbog **„ćutanja administracije“**, kako bi ubrzao postupak po njegovom zahtjevu.

Naime, odredbom člana 20. Zakona u upravnim sporovima (“Službene novine Federacije BiH”, broj 11/05), je propisano *ako u upravnom postupku drugostepeni organ nije u roku od 30 dana ili u posebnim propisom određenom kraćem roku, donio rješenje po žalbi stranke protiv prvostepenog rješenja, a ne donese ga ni po zahtjevu upravne inspekcije kojoj se stranka obratila u skladu sa članom 10. ovog Zakona, stranka može pokrenuti upravni spor kao da joj je žalba odbijena*.

Kako se trajanje upravnog postupka, ne može u cijelosti staviti na teret upravnim organima, budući da je podnositelj zahtjeva, mogao, prema naprijed citiranoj zakonskoj odredbi, u roku propisanom zakonom, podnijeti tužbu sudu zbog “ćutanja administracije”, a u konkretnom slučaju, to je

mogao učiniti u roku od 30 dana nakon podnošenja žalbe drugostepenom organu, tj. nakon 05.01.2018. godine, što nije učinjeno. Ovakvo stajalište zauzeo je i Ustavni sud Bosne i Hercegovine u Odlukama o dopustivosti i meritumu broj AP-2531/06 od 26. februara 2009. godine, stav 54 i 59., i AP-12/07 od 15. aprila 2009. godine, stav 28.

Takođe, iz presude ESLJP „Počuča protiv Hrvatske“ iz 2006. godine, Aplikacija br. 38550/02, stav 37., proizilazi da se “u vrijeme trajanja postupka pred upravnim organom, “ne uzima u razmatranje njegovo ukupno trajanje, jer ono isključuje razdoblje tokom kojeg je postupak u predmetu bio u toku pred upravnim organima, zbog posebnog sredstva koje je na raspolaganju za ubrzanje postupka pred tim organima”. Navedeno proizilazi i iz predmeta ESLJP “Štajcar protiv Hrvatske”, Aplikacija br. 46279/99, 20. januar 2000. godine.

Nadalje, prema presudi Evropskog suda za ljudska prava (predmet *Union Alimentaria Sanders S. A. protiv Španije*, 1989, broj predstavke 11681/85.), “podnositelj zahtjeva je dužan da pokaže marljivost u poštovanju i izvršavanju proceduralnih zahtjeva koji su relevantni, da se uzdrži od bilo kakvih taktika odlaganja, kao i da iskoristi mogućnosti koje su mu pružene domaćim pravom za skraćivanje postupka”. Očigledno je da u konkretnom slučaju, podnositelj zahtjeva nije koristio tužbu zbog „ćutanja administracije“, kojom je mogao da ubrza donošenje odluka u osporenom postupku, niti iz upravnog spisa proizilazi da je urgirano da se žalbeni postupak okonča, čime bi bio ispoštovan standard izražen u citiranoj presudi ESLJP.

Po mišljenju ovog suda, dužini trajanja upravnog postupka, doprinijelo je i pasivno držanje podnosioca zahtjeva, koji se u dužem periodu i to u trajanju od 4 godine i 9 mjeseci, tj. od podnošenja žalbe tuženom na odluku prvostepenog organa, do donošenja odluke po žalbi, nije obraćao tuženom da ubrza postupak.

U kontekstu ponašanja podnosioca zahtjeva i njegove, naprijed opisane neaktivnosti u dužem periodu, ne može se ocijeniti da sporni predmet ima **poseban značaj za podnosioca**, kako se to detaljno navodi u zahtjevu podnosioca, a što se uzima kao jedan od kriterija za ocjenu trajanja postupka u razumnom roku i određivanja primjerene naknade, shodno članu 6. tačka d) ZZPPS. Ukoliko podnosilac preduzima radnje za ubrzanje postupka i pritužuje se na neažurno i neefikasno vođenje postupka, to će svakako biti okolnost koja podnosiocu ide u korist i koja bi se mogla pozitivno ocijeniti, što je u konkretnom slučaju, prema stanju upravnog spisa izostalo.

Kad je u pitanju elemenat kriterija koji se odnosi na **zakonske odredbe o hitnosti postupka**, jer se i realno kraće vrijeme trajanja postupka može smatrati nerazumnim, prema praksi Evropskog suda za ljudska prava, postoji potreba da se određeni postupci hitno završe, kao npr. sporovi o radnim odnosima, o socijalnopravnim zahtjevima, o roditeljskim pravima, usvojenju, postupci radi naknade štete žrtvama saobraćajnih nezgoda, predmeti koji se odnose na krivične postupke i/ili lica u pritvoru,

predmeti koji se odnose na policijsko nasilje, predmeti koji su hitni zbog ličnog svojstva podnosioca, a u konkretnom slučaju sporni predmet se ne može podvesti pod navedene kategorije predmeta.

Kada se u vidu ima sve naprijed navedeno, prema mišljenju ovog suda, ukupnom dužinom trajanja sudskog i upravnog postupka, uključujući doprinos i opisano ponašanje podnositelja zahtjeva, nisu povrijeđena pravila iz člana 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima, te u konkretnom predmetu nije došlo do povrede prava tužitelja na *“suđenje u razumnom roku”*, kao jednog od elemenata prava na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine. Prilikom zauzimanja ovakvog stava, sud je imao u vidu ponašanje podnosioca zahtjeva, činjenicu da su dva upravna sudska postupka završena u periodu od oko 9 mjeseci, da je ovaj sud u spornom upravnom predmetu završio postupak donošenjem presude dana 13.01.2026 godine, da trenutno ne postoji predmet u sudu koji treba okončati, te da sud ne bi mogao odrediti rok u kojem sudija treba riješiti predmet, shodno članu 13. stav 2. ZZPPS, a jedna od primarno zaštitnih funkcija ZZPPS, da se ubrza rješavanje sudskih predmeta.

Iz naprijed opisanog toka predmetnog postupka, proizilazi da nisu ispunjeni uslovi za usvajanje zahtjeva za utvrđivanje povrede prava na suđenje u razumnom roku, *određivanje roka u kojem sudija treba riješiti predmet*, te određivanje primjerene naknade zbog povrede prava na suđenje u razumnom roku, a shodno članu 13. stav. 2. ZZPPS, budući da nema sumnje da postupak pred sudom u trajanju od 9 mjeseci i 5 dana, nije nerazumno dugo trajao, dok se trajanje postupka pred upravnim organima, može pripisati kao doprinos podnositelja zahtjeva, a shodno ustanovljenoj praksi Ustavnog suda Bosne i Hercegovine i citiranim presudama ESLJP.

Imajući naprijed navedeno, shodno članu 13. stav 1. i 14. stav 1. ZZPPS, odlučeno je kao u izreci

Zapisničar

Predsjednik suda

Meliha Trumić

Dr. sci. Muhamed Tulumović

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja dozvoljena je žalba predsjedniku Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine u roku od 8 dana od dana prijeme prepisa ovog rješenja, a putem predsjednika ovog suda.

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI

Broj: 03 0 Zup 023091 26 Zup
Tuzla, 18.03.2026. godine

Kantonalni sud u Tuzli, po predsjedniku suda dr.sci. Muhamedu Tulumoviću, uz sudjelovanje zapisničara Melihe Trumić, u pravnoj stvari podnosioca zahtjeva „Sunset-Company“ d.o.o Tuzla, zastupan po osnivaču, direktorici i likvidatoru S.A. iz T., ..., a ova zastupana po punomoćniku Predragu Krsmanoviću, advokatu iz Tuzle, u postupku zaštite prava na pravično suđenje u razumnom roku i isplatu primjerene naknade, u predmetu upravnog spora ovog suda broj 03 0 U 023091 25 U2, dana 18.03.2026. godine, donio je sljedeće

R J E Š E N J E
o ispravci rješenja

Vrši se ISPRAVKA rješenja ovog suda broj 03 0 Zup 023091 25 Zup, od 26.01.2026. godine, i to na taj način, **što se u obrazloženju rješenja na strani broj 4, u 7. redu 3. pasusa**, riječi „traje 7. godina i 20 dana“, mijenjaju riječima „**traje 8 godina i 20 dana**“.

Obrazloženje

Sud je naprijed navedenim rješenjem odbio zahtjev podnosioca zahtjeva za utvrđenje povrede prava na pravično suđenje u razumnom roku zbog dužine trajanja postupka, kao i odbio zahtjev da se na ime utvrđene povrede prava dodijeli primjerena naknada, ali je u obrazloženju rješenja načinjena omaška u kucanju, pa je umjesto tačne dužine trajanja postupka od 8 godina i 20 dana, navedena dužina trajanja od 7. godina i 20 dana.

S obzirom na izloženo, na osnovu odredaba člana 195. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 53/05, 73/05, 19/06 i 98/15), u vezi sa članom 55. Zakona o upravnim sporovima (Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05), valjalo je odlučiti kao u izreci.

Zapisničar:

Meliha Trumić

Predsjednik suda

Dr.sci. Muhamed Tulumović

POUKA: Protiv ovog rješenja nije dozvoljena žalba.